

Příchod faráře Jana Trusiny

Koncepce práce ve sboru

□□□□□□□□□□ Místo faráře zábřežského sboru jsem nastupoval s docela určitým předsevzetím : pozitivně navazovat na zdejší probuzeneckou tradici a zároveň vést k širšímu pohledu na křesťanství, k vědomí, že víra Ježíše Krista má být rozhodujícím činitelem ve všech oblastech našeho života. Nejen v soukromí, v rodině nebo ve sboru, nýbrž i v těch oblastech našeho života, o kterých se říká, že nemají s náboženstvím nic společného. Vést k důslednému biblicismu, k teologickému prohloubení, ve stycích s jinými sbory, v kontinuitě s jinými duchovními proudy církve.

První selhání

□□□□□□□□□□ O tom všem jsem mluvil při své první návštěvě ve sboru v Zábřehu. Nejdříve v několikahodinovém osobním rozhovoru s bratrem kurátorem Rychetským, pak ve schůzi staršovstva 17.7.1961. Předmětem rozhovoru bylo i □ „sborové krédo“ sepsané br. Rychetským. Mluvil jsem o některých jeho bodech, které jsou mi velmi blízké, i o tom, v čem je můj vlastní teologický pohled odlišný. Staršovstvo se usnáší navrhnout sboru moji kandidaturu a požádat příslušné orgány o státní souhlas.

Další jednání

□□□□□□□□□□30.7.1961 jsem ve sboru jako kandidát volby kázal: v Sudkově, v Zábřehu a ve Svěbohově. Jednání se státními úřady o předběžný souhlas se však velmi protahovalo. O podrobnostech psal ve svém zápise br. Balabán. (Teprve) Pro sbor to byla zkouška trpělivosti. Teprve 20. listopadu obdržela synodní rada přípis z KNV v Ostravě, jímž byl souhlas písemně udělen.

Volba, příjezd a instalace

□□□□□□□□□□3.12.1961 konala se v Sudkově, Zábřehu a Svěbohově volba, kterou řídil Jiří Veber, farář v Šumperku. 160 přítomných

(z celkového počtu 200 voličů zapsaných v seznamech) odevzdalo lístky se jménem Trusina. 10.12. se loučí se sborem br. farář Balabán s paní. 17.12. jsem zde prvně kázal jako farář sboru. Text kázání : „Všichni vy synové světla jste a synové dne.“ (1 Te 5, 5). V následujících dnech se sem přistěhovala i manželka s půlročním synem Tomášem. 20.5. se konala instalace (viz minulý zápis br. Balabána a Rychetského).

Osobní slovo vděčnosti

□□□□□□□□□□Na závěr chci připsat, že výměna farářů nebyla ničím zahalena. Víme, že je to vždycky věc choulostivá, v tomto případě však proběhla bez nejmenšího rušivého tónu. Dík za to patří především Balabánovým, kteří mnoha způsoby, v opravdovém přátelství a s velikou láskou připravovali svým nástupcům půdu. I vnější okolnosti byly mimořádně příznivé (např., že se Balabánovi ihned po ukončení své práce zde mohli odstěhovat do bytu ve Sněžném na Moravě, který si předtím připravili). Kolik problémů je s tím spojeno jinde ! Tím víc je potřebí ocenit průběh událostí zde. Zábřežský sbor se nedovede dívat za bratrem Balabánem a jeho

paní jinak, než s pocitem lásky a vděčnosti: Dílo konané 16 let ještě dlouho ponese dobré ovoce a vydá užitek mnohý. Za to všechno a i za přátelství mezi dřívějším a nyníjším duchovním a jejich rodinami, budiž i na tomto místě vzdán dík : dík Bohu i člověku.

Zapsal Jan Trusina

Rok 1962

Sejití starších z celého sboru

8. dubna odpoledne konala se v zábřežské modlitebně schůze staršovstva, na níž byli přítomni i bratři a sestry starší z kazatelských stanic. Jako host byl přítomen senior. kurátor Východomoravského seniorátu Karel Trusina z Valašského Meziříčí, který přednesl referát o zvláštních úkolech presbyterů v dnešní době; pak následovala bohatá diskuze.

[illegible]

Čtyři ženy z družiny, které byly v roce 1963 na dovolené v Lázci, kde jsou se
zobrazeny v tomto snímku. Vlevo od mapy sedí Marie a Zdenka, uprostřed
Jana a Zdenka, a vpravo Zdenka a Marie. Vlevo od mapy sedí Marie a Zdenka,
uprostřed Jana a Zdenka, a vpravo Zdenka a Marie.

Náměsto zbloudilých kovářů z prava zářezší. Přitom byla i vlna pčel a bratř a sester z

Souhlasím s poskytnutím osobních údajů pro účely:

[illegible]

Čtvrtek, 07 Březen 2013 20:16 - Aktualizováno Čtvrtek, 07 Březen 2013 20:20

Sestra Terezie Pavlů (+ 1966) s vnučkou Martou Pavlů

Sestra Hermínka Kopecká

Bratr Josef Pavlů

Zleva: Fr. Zdeněk Trusina, s. Pavlů, s. Kopecká, br. Lubomír Valouch z Jedlí, otočena zády s.

Bohuslav Kopecký s manželkou a synem. V pozadí dům v ulici Na Příkopě v Praze.

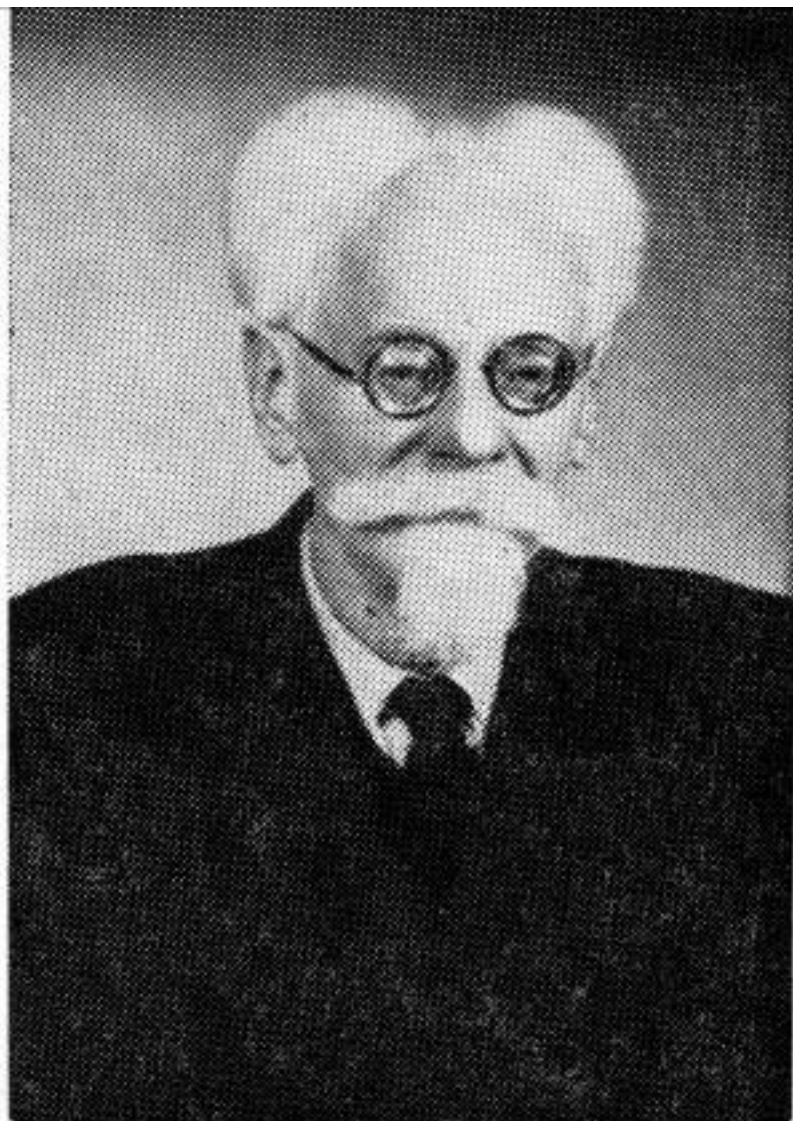

Členové rodiny Kopeckých s dětmi a přáteli. V pozadí dům v ulici Na Příkopě v Praze.

Naš pěvecký kroužek zpívá na pěveckých nespórach v Hrabove

Joža Malý

* 2. 11. 1875 + 13. 2. 1965

Joža Malý (2. 11. 1875 – 13. 2. 1965) byl český básník, dramatik a publicista. Byl členem Národního divadla a spolupracovníkem Miroslava Štefánika. Jeho dílo je charakteristické jasnou formou a lidským optimismem. Zmínka v textu se týká jeho působení v Národním divadle a jeho vztahů k Miroslavu Štefánikovi.

Gedragenswetenschappen